

Părintele Iachint

"Oamenii se iubesc când se cunosc și se cunosc când se iubesc."

Să urmăm, în toate, Maicii Domnului care este adevărată pildă de smerenie, de rugăciune, de milostenie, de feciorie, de ascultare, de dragoste, de mamă devotată. În rugăciune, cât mai mult stăruim; de Biserică, niciodată nu vă depărtați; cu toți oamenii, fără deosebire, trăiți în dragoste și pace. De săraci, nu vă îngreșoșați; fecioria și curăția, ca pe cele mai alese flori să le păziți.

Aduceți lui Hristos inimi pline de fapte bune, suflete stăpânite de dragostea Lui, cugete îmbrăcate în veșmânt de smerenie, gânduri îngrădite cu sfânta rugăciune, ochi senini împodobiti cu lacrimi, mâini sfințite prin milostenie, brațe binecuvântate cu nașterea de fii, trupuri împodobite cu neîntinata feciorie, fețe senine de creștini. Căci acestea sunt podoabele noastre.

Să alergăm la sfânta biserică, să ne rugăm în ea cu toată credința și dragostea. Să ne schimbăm haina sufletului prin spovedanie curată, prin Sfintele Taine și prin multă, cât mai multă milostenie și dragoste. Și de vom trăi așa, vom putea birui toate greutățile vieții, toate ispitele trupului, toate șoaptele diavolului. Atunci rugăciunea noastră va fi bine primită, viața liniștită, sfârșitul luminos.

Domnul nostru Iisus Hristos a venit să schimbe fața lumii; să ne schimbăm deci și noi viața. Să lepădăm ura, mânia, răutatea, desfrânarea, minciuna, beția, lenevirea și celelalte patimi. Să ne facem oameni noi, plini de dragoste, bunătațe, milă, plini de pacea unei adevărate trăiri creștinești.

Din ascultare se naște smerenia, blândețea, răbdarea, fără-de-grija vieții, nădejdea mântuirii, rugăciunea cu lacrimi, netemerea de moarte, bucuria duhovnicească și pacea inimii. Cine este oare mai bogat sufletește decât cel ce iubește ascultarea de Hristos și de Biserică, de părinți și de duhovnic?!

Recunoștința

Cu toții primim permanent daruri de la Dumnezeu. *"Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?"* (Psalmi 115,3), căci *"toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorându-se de la Părintele luminilor"* (Iacob 1,17).

Suntem datori să păzim poruncile lui Dumnezeu, îndeosebi porunca iubirii față de El și față de semenii noștri. *"Dumnezeu cere recunoștința noastră"* spune Sfântul Ioan Gură de Aur, *"nu fiindcă are trebuință de ea, ci pentru a ne face vrednici de daruri mai mari din partea Lui. Cine mulțumește, acela câștigă mila Domnului, cu înzecit prinos, cu tot mai spornică dobândă"*.

Credincioșii își pot exprima recunoștința față de binefăcătorii lor prin cuvinte de mulțumire, dar mai ales prin rugăciuni. În acest sens, Biserica ne oferă modele de rugăciuni pentru binefăcătorii noștri. Iată un fragment dintr-o astfel de rugăciune: *"...revarsă binecuvântarea și binefacerile Tale peste acela pe care inima mea îl cinstește și îl iubește, peste robul Tău ...."*

Din viața Sfântului Gherasim cunoaștem scena de duioasă recunoștință a unui leu căruia cuviosul părinte îi scosese un spin din laba piciorului. După moartea sfântului, fiorosul animal al deșertului i-a fost recunoscător până la sfârșit, murind întristat deasupra mormântului binefăcătorului său. Dar ceea ce leul sau alte animale fac din instinct, omul trebuie să împlinească din conștiință și credință.

Este mare și grav păcat nerecunoștința față de părinți, lipsa de respect, neascultarea: *"Cu fapta și cu cuvântul cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți vină binecuvântare de la ei ... Ca un hulitor este cel care părăsește pe tată și blestemat de Domnul este cel care mânia pe mama sa"* (Ecclesiasticul 3, 8,16).

Datorăm recunoștință dascălilor, profesorilor, sprijinitorilor și tuturor ajutătorilor noștri.

Trebuie să mulțumim nu din când în când sau ori de câte ori ne simțim recunoscători, ci totdeauna pentru toate.

prof. religie Irina Curalariu

